

CUCU

REVISTA UMORISTICA

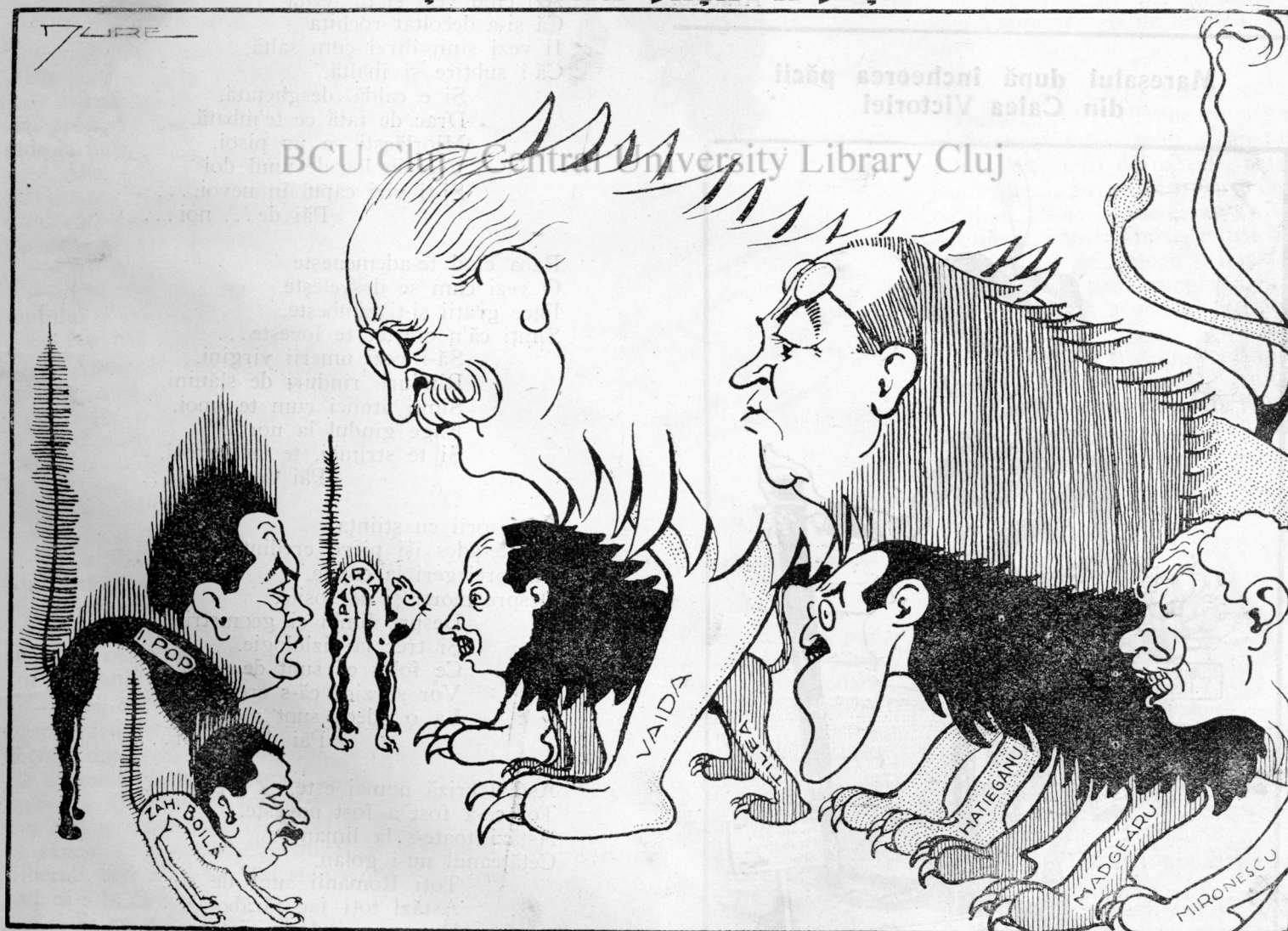
Incruntarea leilor dela Valea Seacă

sau

Solidaritatea din Partidul Național-Paysan

sau că

Oștile stau față 'n față

VAIDA: „Ce mai faci frate Ionele?” IONEL POP: „Nu eu că Zachi!” Z. BOILA: „Nici eu că Patria. Io's mic și nu știu nimic.” PATRIA: „Păi noi vorba aia: libertatea presei.”

Sunt juste oare acuzațiile aduse lui Vaida Voevod că nu a luat personal măsurile de precauțiune în afacerea scandaloașă dela fi-liala Scoda!

RĂSPUNS:

Intr'o ferărie de pe Calea Moșilor patronul lucrează adâncit în biroul său din fundul prăvăliei, când deodată se deschide ușa și intră ucenicul său plângându-i-se:

D-le patron, calfa d-voastră iar mi-a dat două palme.

— Regret — îi răspunde patronul — dar trebuie să recunoști, că fiind foarte ocupat, nu pot face totul singur.

LA MINISTERUL DE FINANȚE.

O doamnă simandicoasă, pretențioasă, care avea totdeauna acces la ministrul de finanță, vrea să intre în biroul d-lui Madgearu. Ușierul o oprește brusc: „Nu se poate conia, la ora asta domnu ministru e cu Rist“.

— „Nu ți-e rușine, măgarule!“.

Și dă două palme răsunătoare ușierului, care nici până azi nu știe pentru ce le-a primit.

Arab-co.

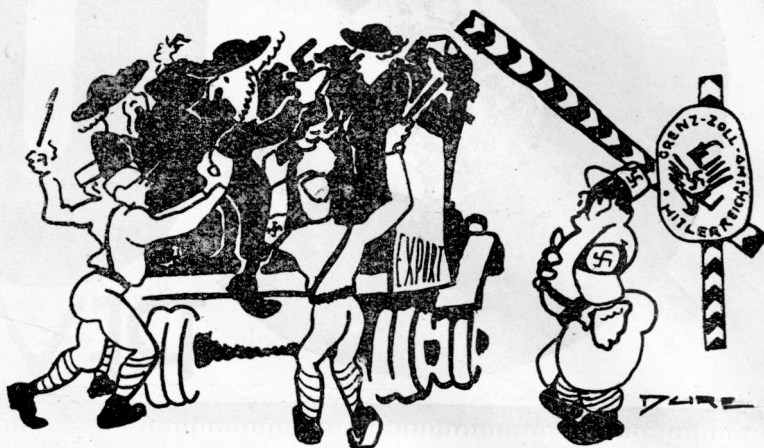
Mareșalul după încheierea păcii din Calea Victoriei

„Și în zilele acelea venit-a ordin dela șef, ca să se țină în suspensori eventualele oferte de înscriere în partid“...

Lae cronicaru din Fanar.

Un nou scandal ala Hirtenberg la granița Bucovinei, sau Hitler contra Skoda, sau că fuga lui Gömbös la Liga Națiunilor, ori Lupu la Vaida Voevod.

Göring supraveghează personal se'ecționarea armamentului destinat nouă.

Păi de... noi...

Azi cind vezi și tu fetița
Că și-a decoltat rochița
Ii vezi sinii dirzi cum saltă,
Că-i subțire și înaltă,
Și e caldă, desghețată,
Drac de fată ce te'mbată,
Miorlăești ca un pisoi,
Vezi în loc de unul doi
Și-ți viri capul în nevoi, ...
Păi de... noi...

Baba cind te-ademeneste
O vezi cum se desvelește,
Face grații și-ți zimbește,
Simți că'n creștet te lovește ...
Să-i vezi umerii virgini,
Rinduri, rinduri de slănini,
Simți atunci cum te imoi,
Fuge gîndul la noroi,
Și te strîmbi, te lași greoi,
Păi de... noi...

Profesorii cu știința
Foarte-ades își pierd credința,
Țin prelegeri la copile
Despre morți și de fosile,
Despre limbi și geometrie
Și trec la fiziologie.
Ce folos că sunt de soi,
Vor să zică că-s eroi,
La o adevă sunt moi ...
Păi de... noi...

Astăzi criză numai este,
Tot ce-a fost a fost poveste.
Astăzi toate-s la liman,
Cetățeanul nu-i golan.
Toți Românii sunt de soi,
Astăzi toți fac tărăboi,
Dau cu capul de pietroi
Și se saltă din nevoi,
Gură și scandal în toi,
Fac cu morile rășboi
Și nu dau de loc 'napoi.
Păi de... noi...

Din minciunile lui Mitică

Bonjur, Mitică, repede un Ada-Kaleh!...

— Vă sărut frizura violetă, ingeraș draguț.

— Ce-i Mitică? Și culoarea platinei o vezi violetă? Mi se pare că suferi la vedere.

— Să prea poate. De câteva zile n'am mai văzut un franc.

— Na-na!... Așa de greu merg încasările la dame? Nici măcuțele nu plătesc?

— Ce vrea asta și fie conită?

— Jignire.

— Asta-i altceva, credeam că o glumă proastă. De altfel pot să-ți șoptesc, că jigniri de acestea Clujene ușoare nici că mă ating.

— Iți felicit pielea, Mitică. Exact cazul meu. Piele groasă. De altfel ce-i cu matală, de nu te mai poate vedea omul pe corso? Ce faci toată ziua?

— Americaniadă.

— De dragoste?

— Nu! De finanțe.

— Vorbește mai clar, tinere.

— Am ajuns soartea Americii... și eu sunt în fața falimentului total.

— Na mângâiet, lui taticu i-a mers mai prost. El îi după faliment și acum șade la moșie la... Văcărești.

— Aha, adecăle de aceea m-a spus servitoarea d-voastră mai dăunăzi, când vă căutase-mi, că domnul director-general are ședință.

— Iți jur, că-i nevinovat.

— Da, da, exact cazul reprezentantului a lui Scoda.

— Nu mă jigni. Ceva mai picant.

— Apropo! Am fost la Parada Studentească și...

— Și ce o fost? Iute-iute!

— O fost ce n'o fost în Ingerul Albastru cu Marlene. Ce s'a cenzurat la Marlene a fost descoperit la Parada Studentească.

— Va se zică a fost picant?

— Ce picant? Eu care vorba ahaia, am trecut prin multe budoare și totuși mi-a fost rușine.

— Stai fiindcă fu vorba de rușine, ai auzit ce au pățit liberalii la ceaiul lor dansant?

— Da, da! Vrei să spui de gangsterii iia, cari au ridicat toate chitanțierele din sertarul biroului american al clubului, până ce lumea dansa pe aria lui Strauss? A fost genial! Azi nu mai știe nimeni cine a plătit, cine a rămas în restanță cu cotizațiile la liberali, cert e că azi toți își bat pieptul că-s la curent.

— Și ce a zis șeful la asta?

— Șeful? Nostim! Cică: „mă miram ca să n'o sfârșim aci. Intotdeauna, noi liberalii terminăm lucrurile cu fapte deosebit de brutale”. Iar unul, care făcea cerc în jurul lui Lăpădatu, exclamă: „Păi de șefule dacă

le începem ușa de moale, trebuie să le sfârșim tare”.

— Dar ce vroia cu asta?

— Făcea alurii la campania partidului pentru răzbunarea guvernului.

— Fiind vorba de liberali, ce se mai aude cu cucoanele și duduiele emancipate liberale? Cu sechestrul tânărului consilier comunal pe Căminul de fete, în goană după... partizane?

— Asta de data viitoare, că mă grăbesc, că sosește Giulucă...

— Ai întârziat, acceleratul îi amu în gară...

— Na, dar nu mai voroviți, păi nici acum nu-l cunoașteți? Se anunță cu acceleratu și sosește cu mixtu. Fac pariu.

— Exact numărul festiv al Patriei...

— Ceva mai punctual! La revedere of Monte Carlo...

Din elita Ardealului

*Celui mai talentat caricaturist al nostru...
Tutut administrativ
Cluj 18/III 933
Olivia V. Deleu*

D-na Deleu

CONCURS.

Pentru gluma cea mai reușită pur originală și de actualitate, sosită până la data de opt Aprilie a. c. la redacția „Cucului” și publicată în numărul de Paște oferim:

I-a: Un roman de Pitigrilli după dorința premiului.

II-a: Celula Nr. 13 de Mircea Damian.

III-a: Anita Loos: Bărbații preferă Blondele.

Volumele se trimit gratuit premiatilor.

Deasemenea pentru caricatura cea mai reușită și publicată în revistă oferim un premiu în raportul lucrării.

Diodor Dure.

INTREBARE:

S'ar fi întâmplat oare așa o debandadă în visteria țării în ultimii zece ani, dacă în guvern era și un om sfânt?

RĂSPUNS:

Un călugăr călătorea cu un birjar. Trecând pe lângă o livadă, birjarul se dă jos și se adresează călugărului:

— Uite colea stogul cu fân, eu mă duc să aduc cailor mei din fân, iar matală uităte să nu mă vadă cineva.

Călugărul rămase tăcut. Birjarul se repede și ea un braț de fân, venind înapoi.

— Te vede! Te vede! — îi strigă călugărul.

Birjarul spăriat lasă fânul jos, aleargă la trăsură se urcă și dă bici cailor. Dela o distanță se întoarce înapoi și nevăzând pe nimeni se repede furios la călugăr:

— De ce ai mințit, șefule?

— Ba că te-au văzut — îi răspunse călugărul smerit.

— Cine?

— De colea de sus — arată călugărul spre cer — de acolo te-au văzut!

ASA CUM ERA...

După ce d-l N. Titulescu și-a rostit mult anunțatul și mult amânatul expozeu, toți șefii de partide, patriotici cum sunt, s'au întrecut în a declara, pe rând, că de vreme ce nu s'a schimbat nimic, realizându-se, totuși, așa de mult, fără a se adăuga o iotă la cele știute, tocmai prin complectarea celor ce aveam până acum, ei toți votează pentru.

Și au demonstrat că românii au o politică externă unitară. Adică așa cum era când era ca acum...

Barza.

IN GERMANIA DE AZI.

Cohn: „Matală ți-ai lăsat băeții să se boteze d-le Löwi?”

Löwi: „De bună seamă, n'a auzi în vremurile aștea grozave?”

Cohn: „Și ambele fete?”

Löwi: „Alea nu — nu se știe cine dorește poate să le ea — fetele îi mai bine să le lași să șeada tranzito”.

Ada-Kaleh.

BUCURIE IN FAMILIE.

Din elita

„Gheorghe — îi zise ea — scumpule, în curând vom fi trei în familie!”

„Ah”, — zise el fericit.

„Da, în fine a reușit Mamica să se divorțeze de Taticu și săptămâna viitoare se va muta la noi!”

(Tit-Bits).

LA VÂNĂTOARE.

Acum de curând s'a întâmplat cazul următor cu un parlamentar și vânător fenomenal:

Suind în Munții Făgărașului la vânatoare, la o cotitură îi iasă în cale un bandit de codrii și cu un revolver în mână îl somează:

„Bani sau viața, șefule!”

Vânătorul surprins îi scoate și îi pune'n palmă doi lei:

„Poftește”.

„Ce dracu? Îți închipui că mă las sedus cu doi lei?”

„Dar ce minune vrei dela mine, când viața mea nu valorează mai mult”.

Ada-Kaleh.

Mareșalul înainte...

PE STRADĂ.

„Na așa ceva! Ce mult te-ai schimbat d-le Stângulescu, serios numai pe umbrelă te-am recunoscut, care o uitase-mi acum un an, în anticamera mamei!”

(Kasper).

Tânărul Cohn se duce la Schwarz și i-se adresează astfel:

— Domnule Schwarz, am onoare a vă cere fetița d-voastră în căsătorie.

— Mă rog — zice Schwarz — dar eu am trei fete. Rozalia capătă de zestre palatul dela Șosea, Rebeca palatul de pe Bulevardul Elisabeta și Șara palatul de pe Victoria.

— Apoi — răspunde după o scurtă gândire Cohn — întâi să văd palatele.

MĂRFURI FURATE.

Judecătorul către un neguțător complice la un furt:

— Când ai cumpărat d-ta mărfurile dela pârât așa de efin, nu te-ai gândit că-s de furat?

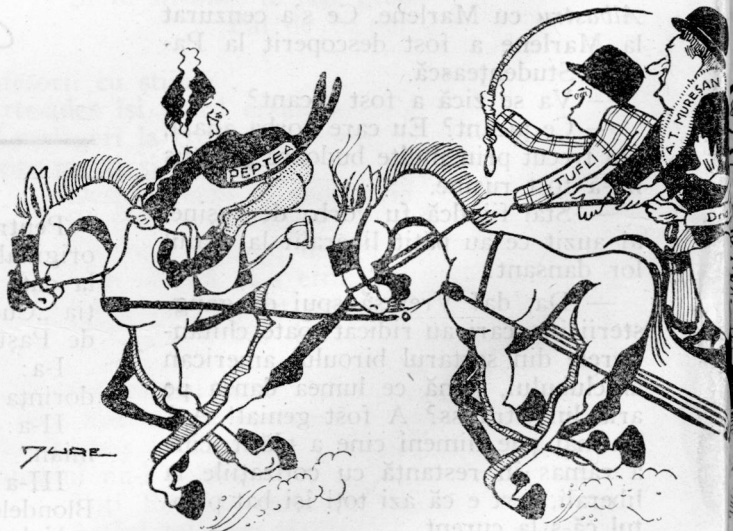
— Nu! Eu cred că-s hoți numai neguțătorii, cari vând scump.

Domnișoara Ionescu, o fată foarte drăguță și simpaticul Iorgulescu s'au amorezat foc. În fine au hotărât să aducă la cunoștința bătrânului Iorgulescu dorința lor de a se căsători. Au declarat, că nu vor să mai aștepte nici o zi, în zadar au fost toate argumentările bătrânului, în fine fu nevoit să cedeze, cu acea condiție, că — deoarece fata e de abia de șasesprezece ani și nedesvoltată complet — soțul, până ce va implini soția sa douăzeci de ani să nu o sărute de loc.

Tânărul Cohn s'o obligat sub cuvânt de onoare și tinerii s'au căsătorit. După câteva săptămâni de căsătorie, într-o dimineață tânăra nevăstuică pe când curăța hainele bărbatului dă de un notes în buzunarul dela haină. În notes erau însemnate toate cheltuelile soțului și tot a cincea-șasea notare de cheltuială glăsuia astfel:

Ascuțitul cuțatului . . . 100 lei

GOANA

D-na DELEU: „Ho, ho numai mai încet băeți! Că hîntă fige ca musca la... a dute-n fene mă Tuflică! Că doar s'că minteni vă lovesc. C'acum eu is Bucur, șeful vost”. FL. LAURENȚIU: „Gyere Socole cu meltoșaguri jos di acoloa! Da ci? Până când aveți di gând să abul”. CATUNEANU: „Jos-jos! Că, când pun eu laba pe voi”.

Ardealului

În familia lui Curbălată îi mare zarvă. S'a născut un moștenitor. Când copilul era de jumătate de an, într-o zi se adresează Curbălată soției sale:

— Zamfiro, după cum văd, copilul absolut nu seamănă cu mine.

— Așa? — răspunde madam Curbălată enervată — adică te crezi, că l-au schimbat când s'a născut?

Curbălată se gândește un pic, apoi zice:

— Da, cred, dar nu atunci când s'a născut.

— Dară?

— Mai 'nainte.

CRIZA „ASTREI”.

Președintele Astrei, ambii vicepreședinți, președinții centrali din Brașov, Cluj, Maramurăș, etc. sunt cu toții medici.

Toți sunt doctori pe la Astra;

Astfel fu ursita sorții:

Dar savanții sunt în pană,

Când biata-i pe patul morții.

Sion
municipiului Cluj.

Ascuțitul cuțatului . . . 300 lei

Ascuțitul cuțatului . . . 200 lei

La masă i se adresează soțului:

— Ei dragă, cum poate cineva să fie într-atât de ușuratic, că pentru ascuțirea unui fleac de cuțat să spese așa sume colosale? Noi avem aci acas o cute bună, dă-mi cuțitul și eu ți-l ascut singură și nu te va costa nimic.

Soțul luat pe neașteptate roșește și se codește, în fine mărturisește, că sumele acelea nu le-a dat pentru ascuțirea cuțatului, ci le-a dat Mărișoarei, frumoasei servitoare, onorându-i astfel câte o sărutare, luând în considerare că, păi dă omul nu-i din lemn.

— Pții bezevenchiule — sare soția revoltată — pentru o singură sărutare dai câte două-trei sutare? Să ei la cunoștință, că eu pe când eram fată pentru așa ceva căpătam dela băeți cel mult câte o portocală . . .

și după audiența dela Palat.

RECOMPENSĂ.

Patronul restaurantului dispune să vie toate chelnerițele la dânsul.

„Fetelor — le zice șeful — fardați-vă azi ceva mai special și legați-vă șurțuri curate!”

„De ce-e-e? — întrebară toate de odată — iar s'a gătit cu unt stricat?”

„Nu — dă șeful din cap — ci carnea de vită nu s'a muiat de loc”.

(Answers).

„Ah, madam Popescu, n'ai idee ce nervoasă am devenit! De când mi-s'a îmbolnăvit bărbatu, zi și noapte mereu trebuie să fiu cu un ochi la el!”

„Da ce? Păi n'ai o soră, de ocrotire?”

„Păi chiar de aceea!”

(Passing Show).

INTRE BETIVI.

— Dragă, nu mă pot plânge de loc. Am o nevastă ca un inger: mă păzește și mă îngrijește ca pe copilul ei; sara mă descalfă singură . . .

— Când vii dela cârciumă?

— Nu . . . când vreau să mă duc! . . .

UPĂ AUR

ta eu îl conduc!” A. T. MUREȘAN: „Ui la el cum se'n și eu vreau să măn un picuț dricul ista.” TUFLI: „Die-e-e EA: „Hei-hei! Că mai fericit ca Peptea nu-i, în țara nimă omoară Blocu cu dragu.” SION: „Ei bini bre! Dă-te li paciința noastră cu ascaradele voastre minoritare?” m distrus, Eu nu sunt Hitler să vă tratez cu mânuși!”

O rândunică nu face primăvară sau a sosit Maniu

În sfârșit, după un atât de lung calvar pe Coasta de Azur, Sfînxul a sosit.

Oamenii cari au o singură preocupare în aceste vremuri de vraiste universală știu acum că „a venit”.

Ce va face Maniu? Păi a venit să se retragă, desigur. Așa e Maniu. Pleacă pentru a fi prezent și e de față pentru a lipsi.

Maniu nu se arată decât lipsind, fiindcă lipsește mereu când e arătat...

Numai că... se poate și altfel: e prezent pentru a pleca și pleacă pentru a lipsi...

Jocul straniu al invizibilității.

Păcălă.

PROGRAMUL BOMBĂ A PRIMĂRIEI:

A fost murdărie, bacile, porcărie să nu mai fie.

Azilul bătrânilor va fi dat săracilor, iar al săracilor va fi dat bătrânilor.

Din piețe să se facă hale, până atunci halal de ele.

Din comisia interimară consiliul comunal, din consiliul comunal iar comisie interimară.

Și toate fără cheltuială.

Din parcea-tarcea, așa că azi e Tarcea-parcea.

DELA GENEVA CETIRE.

Mihalache: „Atâtea prostii or îndrăgălit colegii aceia, bată-i Cucu săi bată, de nici nu le-am mai priceput la urmă”.

D-na Mihalache: „Ai vorbit și tu?”

Din elita Bănățului

Coriolan Buracu

Preot Iconom Stavrofor
Senator de Caraș

TEATRU.

Cum se poate constata, cari sunt piesele clasice?

Dacă din rândurile publicului se produc căscături deschise, atunci piesa îi numai plicticoasă. Dar dacă publicul își acoperă gura, atunci piesa e clasică.

DELA UNIVERSITATE CETIRE.

O studentă și cu un student discutând politica Franței.

Ea: „Am mare nădejde în Goncourt, de când e prim-ministru”.

El: „Mă ertați că-i Boncourt, domnișoară”.

Ea: „Ba Goncourt, domnule!”

Arab-co.

GHINION.

Curbălată stă cu copilul său de șase ani la cafenea. La un moment dat vine Jertfescu la masă și începe a-l peria:

— I-a uite ce băiat adorabil și frumos. Ochii ăștia deștepți, gurița micuță, părul acesta admirabil și creț, na într'un cuvânt îți spun, așa ceva admirabil în viața mea n'am văzut. Măndru poate să fie un tată a unui asemenea băiețel. Felicitările mele, d-le Curbălată. Dragă șefule, i-a spune-mi ești atât de bun să-mi dai împrumut până mâine două sutare?

Nu dau, — răspunde scurt Curbălată — copilul îi dela primul soț a nevestei mele.

EPIGRAMA.

Unui Profesor:

Profesorul de engleză
Ar fi bun în felul lui!
Dar știți? Fură întotdeauna
Tot luleau neamțului.

Unui Subsecretar de stat:

Dacă Machiavelli
N'ar fi existat
N'ai fi astăzi Dumneata
Mic sub-secretar de stat.

Conprobal.

Care, când, cui se închină, sau activitatea lui Tilea

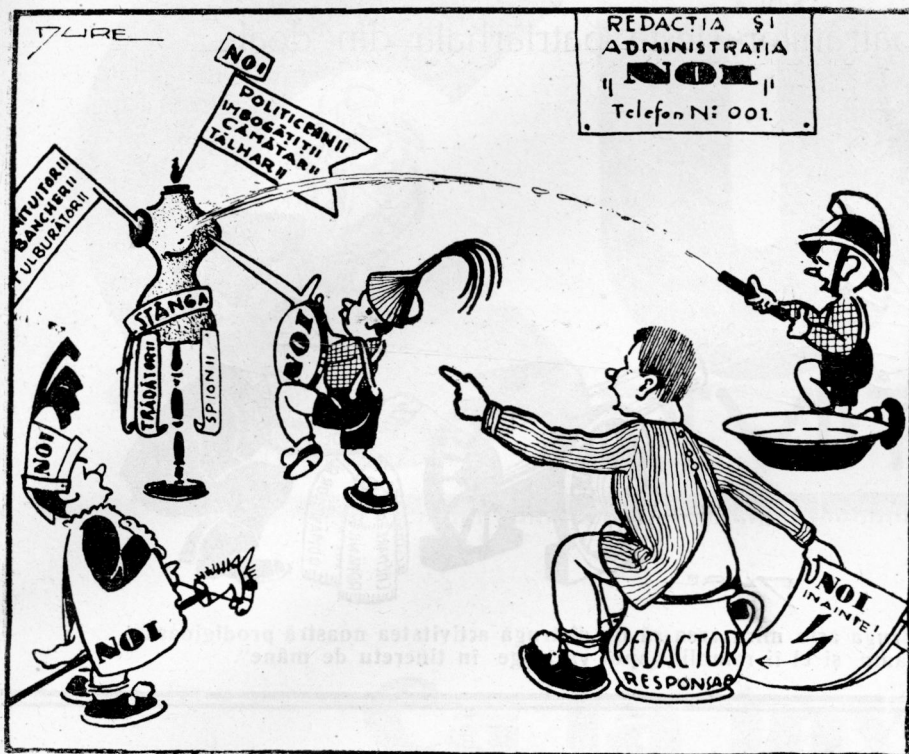

în opoziție...

...și la guvern.

Cum își închipue micul Moriț redacția revistei „Noi“, tribuna tinerei generații.

Citat din revista „Noi“:

„Vorbind despre „Noi“, despre acțiunea noastră nu vorbim montați și an re-
„nați de vani ate. Vorbim numai pentru a face câteva precizări și pentru a
„risipi anumite nedumeriri răzlețe. Noi suntem independenți. Credem în tot
„ce spunem și ne vom urma drumul până la sfârșit, cu riscul oricărui sacrifi-
„cii. Unii spun că suntem ineri. Tinerii spun asta. Bătrânii cu uflet tânăr
„ne aplaudă. Precizăm: suntem tineri, n'avem altă decât această tinerețe ne-
„pătată și suntem mult miți, că singurul punct vulnerabil din acțiunea noastră
„este cel mai neclintit: tinerețea. NOI

Pentru cele publicate mai jos redacția nu-și asumă răspunderea.

DRAGĂ CUCULE,

Pentru limpezirea spiritelor alarmate Vă rugăm a publica comunicatul după cum urmează:

COMUNICAT.

Contrar unor zvonuri tendențioase cu anu-
mite scopuri rușinoase, suntem în situație de a
aduce la cunoștința Onor. Public, că la banche-
tul nostru, cu ocazia vizitei a d-lor Dinu Bră-
tianu și V. Slăvescu, ținut la 20 l. c. aci în
Cluj, n'a dispărut nici un tacâm.

Eventuale reclamațiuni ulterioare nu se eu
în considerare.

Cluj, la 10 Martie, 1933.

Cu stimă:
Comitetul deranjator.

Epigramă

ACTIVITATE CULTURALĂ.

Conducerea „Astrei“ din
Sibiu a deschis zilele tre-
cute „cursuri practice de
bucătărie fină“ pentru
„pregătirea celor mai alese
și complicate Pastete, En-
tremeuri, etc.“.

Ziarele.

După cât se vede, domnii mei,
Ați isprăvit firul culturii,
V-ați apucat acum cu toții
Să mai vedeți și de-ale... gurii.

ȘTIRI

In fine s'a aflat soluția mântuitoare pentru combaterea
crizei. D-nii Dinu Brătianu și Slăvescu au ținut la Cluj
zilele acestea o conferință formidabilă, documentând, că
scoaterea țării din impas se poate face, numai prin venirea
partidului Liberal la putere (oare acum nu are putere?).
In fine o soluție genială! Și pentru fleacul acesta s-or opin-
tit domnii pân'aci?

România a reușit să dețină un nou record mondial.
Parlamentul a stabilit, că noi deținem șosele cele mai scum-
pe din lume. In urma acestei descoperiri îmbucurătoare
s'au luat măsuri, ca din inițiativă parlamentară să se voteze
trimiterea celebrilor specialiști, cari au reușit să pună la
cale contractul cu suedezi la viitoarea olimpiadă, în spe-
ranță de a cuceri noi recorduri mondiale. Nația e dispusă
să renunțe și la ultima coajă de mălai în schimbul unor
asemenea succese glorioase. Costă-costă, dar face.

Premierul Angdiei MacDonald însărcinat de... guver-
nul său, și-a luat drumul spre... Roma.

Un senzațional concurs de frumusețe. La mănăstirea
Nămăești s'a ținut un concurs de frumusețe foarte intere-
sant. Președinte fiind protopopul Proca, membrii compuși
din părintele Poenariu, etc. După lungi debateri comisia
în unanimitate de voturi constată cu adânc regret, că la
mănăstire nu se află nici o frumoasă răpitoare. E primul
caz, când comisiile de misuri o dat faliment. Și să mai zică
cineva, că nu-i criză?!

Incă un mare luptător pentru desarmare. Din Brașov
se zvonește, că avocatul Bobanca a ținut o conferință despre
desarmare, în localul Coroana. Nefiind numai omul teoriei,
l-a luat la pumni pe ziaristul Iorda, spre a face și o de-
monstrație practică, totodată mulțumind pe această cale
amabilitatea ziaristului, care a binevoit să-i publice, calea
prin care a reușit omul să devie numit în contenciosul mu-
nicipal Brașov. Și pentru un bagatel de adevăr, atâta opin-
teală? Să vie Forțu! I-am găsit un stâlp, mai lipsesc opt.

REVISTA
UMORISTICA

CUCU

APARE DE
DOUĂ ORI PE LUNA

Redacția și Administrația: CLUJ, STRADA FELEACALUI No. 13

NUMĂRUL VIITOR va apare de Sfintele Paște, în
12 pagini, frumos ilustrat.

Abonamentul anul	150— LEI
Abonament de sprijin	500— „
Abonament pt. instituții și bănci	600— „

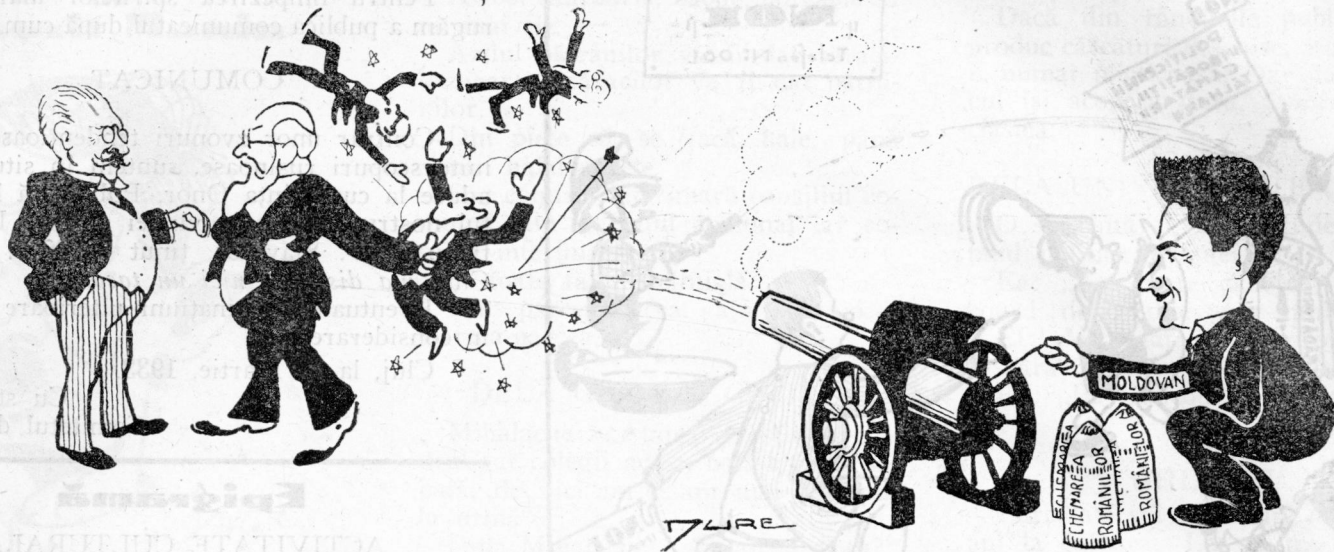
REDAȚIONALE.

Rugăm respectuos pe domnii, cari doresc a se abona,
să completeze cartea postală-imprimat anexată la revistă
și să ne-o trimită la redacție, pentru a nu le întrerupe ex-
pedierea revistei.

Piatra mică răstoarnă carul mare

sau

De ce nu le ticnește bătrânilor-siesta patriarhală din deal

PARLAMENTARUL: „Dle Vaida i-a vezi că buturuga asta mică vrea să ne distrugă activitatea noastră prodigioasă”.
VAIDA: „No lasă-l frache că peste doi-trei ani amu și el îi ramolit, apoi va trage în tineretu de mâne”.

CEA MAI SENZAȚIONALĂ GLUMĂ A SAPTĂMÂNII:

La o comisie de bacalaureat.

Un profesor pe un ton hotărât pune întrebarea următoare: „Ce poți d-ta cumpăra de șase lei, ce nu există în România?”

Întrebarea e prea grea și fiecare candidat aruncă în disperare câte un răspuns, care face pe profesor să-și piardă și mai mult răbdarea. Ultimul în serie își încearcă norocul și cere șase lei.

După cinci minute cu inima scrâșnind întinde „Adevărul” și „Dreptate”.

Arab-co.

Auto-Critică

Merg parc'ăși fi liberalii spre putere.

(La zid—Desen de Anestin)

TELEGRAMĂ

Ex ministăr Bocu

Lipova.

Programul cununiei publicat stop
Trimițeti ffurgent programul despre
ce urmat stop Ceiitorii scandalează
amu că am întrerupt continuarea pro-
gramului.

Dr. Gheorghe Ohabeanu.

DE ACTUALITATE.

Intr'un cerc de intelectuali de diferite culori politice, se fac afirmații pentru situația de mâine a României de azi.

Unul: „Indreptarea e a d-lui Avescu”.

Cel de al doilea: „Ași domnilor, este absurd să mai punem la îndoială că Dreptatea e a d-lui Maniu”.

Cel din urmă sigur pe sine își dă pe față părerea ce-l stăpânește: „D-l Duca are Viitorul”.

(Dar nu în epoca noastră, căci Epoca este a d-lui Grigore Filipescu).

Arab-co.

GURA COPIILOR.

Unchiul, care călărește nepotul pe genunchi: „Ei dragă, așa îți place, ce?”

— „Da, dar pe un măgar veritabil îi mai amuzant”.

IN PARLAMENT.

Un deputat: „I-o nu-s nerușinat d-lor, eu am obraz!”

Alt deputat: „Ai! Dar stai pe el!”

Arab-co.

Crăstăvescu îi de 70 ani și să căsătorește cu o fată de 20. Speranța într-o căsătorie fericită nu i-s'a îndeplinit, neavând copii.

Intr'o zi se repede la Voronoff, care e dispus a-l întineri.

— „Da — zice Crăstăvescu — dar nu cu de ale măimuțoiului, pe mine să mă oltuești cu un taur”.

— „Cu plăcere” — îi răspunde Voronoff făcându-i operația și trimițându-l în voia Domnului.

Peste un an se întâlnește cu Voronoff, care îl întreabă curios:

— „Ei bine d-le Crăstăvescu, aveți deja copii?”

— „Copii n'am — îi răspunde Crăstăvescu — dar coarne da”.

Un abonament la Cucu Vă scapă de criză

Când Cucul sosește,
Toată lumea îl citește
Și circulația se oprește.

Tip. Cartea Românească, Cluj.